

BUDA-PESTA

17 Decemvre st. v.
29 Decemvre st. n.

Va esi joi'a si duminec'a.

Redactiunea: strad'a arbo-
relui verde nr. 12.

Nr. 95.

ANULU XIV.

1878.

Pretulu pe unu anu 10 fl. }
Pe 1/2 de anu 5 fl.; pe 1/4 de }
anu 2 fl. 70 cr. }
Pentru Romani'a 2 galbeni.

Barbu cobzariulu.

— *Novela originala.* —

(Urmare.)

Tóta draguti'a de di staturu elu sub arsi-ti'a focosa, abia cu niste trentie ce nu puteau ascunde urmele bataei dupa trupulu lui. Setea ilu munciá gróznicu, ranele ilu dureau, dar aste chinuri n'au indestulatu pe boeriu pentru ocar'a ce-i facuse. La apusu de sóre i numerà o alta batae, si ghemuitu cu mânile in spate ilu legara cu picioarele de craculu plesiuvu alu unui arbore uscatu.

Toti erau ingroziti, ocoliau a nu vedé chipulu de spaima a nenorocitului; toti aru fi doritu cá-o minune sè-lu scótiá din chinulu de móрте.

Se cobori si nóptea negrita si durduinda de crudimea omenimei. Sus la boeriu erá ospetiu veselu, ospeti de cuscii. Ciocnirile lor resbiau cá unu murmuru ironicu pâna la Barbu, a carui minte se limpedise de recórea vèntului.

Prin tóta sdrobirea, prin totu sângele ce perduse, i parca reu cá Ddieu favorise pe boeriu, si nu lasà cá sub lovirile lui sè-si espire.

Ce mai avea, ce mai putea așteptá elu, când Pauna erá logodnic'a altuia?

Si-ar fi ruptu anim'a cu dragu, ar fi muritu si mai cu dragu. In acestu momentu voi

in o singura smâncinare sè-si sdrobésca capulu, când i se facu a audi apropiarea cuiva. — Isi inchise ochii, putea sè fia chiar chinuitoriu lu. Unu suspinu lungu se tradà, elu i deschise iera, si-ar fi scosu unu strigatu de bucuria, cáci din o naluca imbrobodita se desfasura chipulu doiosu alu — Paunei.

Ea l'a scapatu, si Barbu care nici la marginea vietii n'ar fi cutezatu a-i deschide tain'a sufletului, acum la o despartire pe vecia, i spuse cá : „sciind'o asiediata la cas'a unui sémenu a ei, ia lumea in capu, pléca ne mai gândindu cá ce va fi sfêrsitul netrebuitei sale vietii.“

Pauna l'a ascultat si in o mia de ofturi nadasite si sfiite i-a disu :

— Scie Ddieu Barbule! Póte cá gresiescu, dar nu potu contra animei. Tu te duci, si dorulu meu merge cu tine, si tu ilu vei audi plângèndu, cáci acum s'a inchisu ceriulu iubirii mele, nu mai am pe mine. Mergi Barbule! Mergi peste mari si tieri; mergi cá paserea pribéga, dar gândesce si la mine si du credint'a, cá déca m'or silui cu maritare, moru cá o flóre . . . moru gândindu la tine . . .

Si-a saritu Barbu pe spatele unui calu,

si-a sboratu cá norulu de primavéra. În codru s'a opritu, în codrulu întunecatu, singurulu adapostu acelor prigoniți de nedreptate.

A aflatu acolo pe multi feciori sdraveni, țierani din țier'a lui, si nému din némulu lui, cari toti istorisiau de chinuri ne mai pomenite în genunche de genunche. Cu ei s'au legatu în fratria, prin vorba si mintea-i luminata s'a facutu capeten'a lor.

Si n'au avutu sè se caiésca. Càci cu graba fusera ei si aici în calea strainilor ce se saturara în pamântulu stramosilor lor. Pe neașteptate se pomenira ocoliti de niște lapedaturi scapate de prin ocne — si deschisute cu arme.

Au fost în periclu adêncu coloní'a, dar Barbu priceputu — prin o navalire iscusita încinse o bataia de s'a dusu poména.

Acum se înferbintara fíii codrului, si-aru fi urmatu unu gróznicu macelu cu boerii din gîuru, càci își cunosceau puterile. Barbu inse i-a desbatutu, le-a aretatu ranele lui inca víi, si le-a spusu cá omorulu este pecatu. Li remase satisfaci'a, cá singura faim'a esistintiei lor bagase spaima la acei tirani fàra mila, si când se mai sgândarara si niște caftane, si se usiurara niște làdi ispravnicesci, fugira cei bogati în ruptulu drumului spre orasie, unde erá miliția.

(Va urmá.)

Emilia Lungu.

Maritata si totusi fara barbatu.

— Romanu americanu, de Mrs. May Agnes Fleming. —

(Urmare.)

Mrs Galbraith nu avea ce face, ea trebui sè se supuna, si din ór'a acea ea a remasu eschisa din viet'i'a sociala.

Nóue-spre-diece ani espirara de atunci si în perulu ei negru se ivira unele fire albe. Si totusi ea erá, cu 41 ani, inca o femeia frumósa, cu o statura înalta maiestatica.

— De ar fi tractatu Hugo cu mine cá unu frate, — cugetá ea adese amaru, — si mi-ar fi permis sè locuiescu la elu, mi-asíu fi îndreptatu gresiél'a cea d'ântáiu si puteam sè me casatorescu brilliantu. Veduvele tinere si frumóse își afla curêndu subsistintia.

Timpulu trecea si noi o vedemu acum la prândíu în posomorít'a sala de prândíu. Duraitulu unei tresure o deșteptá din cugetele adânci, acestu lucru e în tînutulu acest'a unu sgomotu estraordinaru.

Ea sari de pe scaunu si plecá la ferésta.

Trasur'a statú naintea curtii, si Sir Hugo Characteris se cobori.

— Hugo!

Mrs Galbraith numai acestu cuvêntu putú sè-lu rostésca.

Rug'a mea.

Între munti betrâni cá lumea si 'ntre Dunarea cea lata,

Se întinde o câmpia semenata cu comori;
E câmpia țierii mele, mândra, falnica, bogata,
Plina d'aurite flori!

Locuita de Românulu vitézu, plinu de voinicia,
Ea e astadi cunoscuta de cei mari si de cei mici;
Stégulu numitu „libertate“ fâlfâe p'asta câmpia,
Stégu urítu de inimici!

Dumnedicule putinte, tu care-ajuti p'ori si cine,
Tu care uresci rapirea, iubindu bravulu ei poporu,
Admirându faptele sale, calitátile-i divine,
O protege 'n viitoru! . . .

Paris.

B. A. Vinesiu.

Unu aventurieru pe tronulu Moldovei.

— Schitã istorica. —

(Urmare.)

În ambele se însielà amaru, precum vedíuramu, càci violându religiunea si rapindu altarele, se tredi în ur'a ómenilor sei, cari ilu recunoscuro de avaru pâna la cea mai nerustinata infamia; iér prin casatori'a cu o straina pierdú simpathi'a boerilor cari se indignara cá Voda despretiuesce casatori'a cu una dintre ale lor, de si fu chiamatu la tronulu de dènsii; afara de acea se temeau tare, cá peste puçinu ei vor fi urgisiti si delaturati dela tóte oficiile de curte, cari le vor ocupá Polonii, cari sînt

Baronulu faciá de ea acum erá mai afabilu.

— Me bucuru cá te vedu, Leono, tu prospiciedi minunatu. Cel deja dejunulu?

— Prândíulu, Hugo, în acést'a singuritate eu prândíescu, când lumea eleganta dejuna, eu am si uitatu moravurile si datinele societátii civilisate.

— Nu credu, Leono, pentru cá tu me vei însogi îndata la Londra.

Mrs Galbraith oftá adâncu. Abiá, abiá, i se împlini dorint'i'a de 19 ani!

— Tu dóra ai auditu de nefericitele mele împregiurári casnice, — continuá elu, — si eu aveam de cugetu, în urmarea nebulinei soçiei mele, a-mi vinde casa din orasiu. Acum inse alte împregiurári nu me lasa sè îndeplinescu acést'a. Süm numitu curatoru alu unei moštenitóre bogate.

— Am cetitu despre acést'a în „Morning Post.“ Pare-mi-se cá acea moštenitóre e Miss Lisle, pupil'a repausatului Lord Montalien.

— Da. Paulina e o dama tinera si frumósa, si va fi presintata la curte de duces'a de Clanroland. Tu vei fi în locul soçiei mele conducátorea casei. Poti mâne sè me însociiesci?

— Potu.

— Asíu voi sè scíu, óre ce este dupa culissa? — cugetá Mrs Galbraith, dupa ce fratele ei plecá în chi-

destulu de isteti si învetiati a-si câstigá bunavointi'a principilor.

Pseudo-Heraclide fu cu multu mai întie-leptu în stare mediocra, decâtu dupa ce ajunse la tron; ingeniu a avutu destulu de ascutitu si întreprindietoru; si precum nu poti judecá demnu de a fi rege pe unulu, in carele nu afli vre o vèrtute escelenta, care sè fia démna de unu domnitoriu, asiá de vei considerá pe unu rege, vei dice, cà nu este demnu de atâta batjocura si calamitate; de si se póte concede, cà póte fi pedepsitu, celu ce din ambițiune se nisuesce a introduce sectele ómenilor impii si a destruge religiunea cea sânta, care strabunii nostri in pietate o-au conservatu nevatamata prin atâtiã secli; dar pentru recunóscerea crimei si confessarea ei, de si târdia, totusi ar fi meritatu îndurare.

Dupa ce Stefanu a ucisu pe Pseudo-Heraclide, mai ântâiu întrã voiosu în fortaretia, curîndu inse cugetã intru sine cà l'a scosu din domniã fãra mandatulu lui Solimanu, ba l'a si ucisu în contra voiei legatului lui, se temea adeca de mân'ã tiranului si cuprinse cu mintea, cà elu a rapitu tronulu dela Pseudo-Heraclide, ier nu l'a câstigatu.

Asiá dara ingrigitu si necajitu de astfel de cugete, cautá cum sè se escuse, si cum sè-si apere caus'a sa; nu aflã inse altu mijlocu mai plausibilu pentru cà sè póta evitá mân'ã Sultanului, decâtu, cà sè sature avariți'a purpuratilor lui (curtebilor Sultanului). Este datin'a

lia sa, — Hugo trebuie sè fia interesatu. Are elu óre planuri mãrsiave: de a înstrainá averea Miss Lislei? Cugeta elu, cà soçi'a lui va repausá, si atunci va luá de mulere pe Miss Lisle?

În diu'a urmãtore baronulu se rentórsè la Londra însoçitu de sor'a sa, si ea se apucã de datorintiele nóue cu energia, ce documentá, cà capacitatea ei nu a suferitu în esilu.

Pe la inceputulu lui octomvree cas'a a fost în ordine si Sir Hugo isi aduse acasa mai ântâiu fiic'a sa.

Mathilda erá cu siese-spre-diece ani o fintia micutia, amabila, bruneta si palida. Ea se lipi îndata de matusia sa si erá curiosã, sè véda ierasi pe Paulina Lisle.

— Ea e fòrte frumósa, — dice tatalu teu, — observã Mrs Galbraith.

— Frumósa? ba nu. Ea este séu a fost o tierana prósta cu ochi mari, perulu rosii si cu manieri rele.

Tãrdiu în sér'a precisata sosi Sir Hugo cu pupil'a sa. Tóta diu'a ploã, Paulina suferi greu de ból'a de apa si erá greu dispusa.

Mrs Galbraith mișcã din umeri:

— Si tu o numisi frumósa? — întrebã ea pe fratele ei.

— Aștepta pâna mâne, — respunse elu laconicu si parasí chil'ã.

Sultanilor de a încrede gubernarea unui imperiu asiá de estinsu (pe atunci) unor puçini sierbi, ier a fi si a se numi sierbulu Sultanului la dènsii este o onóre fòrte mare. Dintre acestia se alegu 4, acãror credintia se cërca si se probéza în timpu de pace si de resboiu, apoi li se încrede gubernarea. Pe acestia Turcii i chiama Pasi Veziri; primul dintre acestia, care pórtã însemnulu regescu atêrnatu de grumazi, atâta grația, credintia, si autoritate are la Sultanulu, încãtu póte dá si luá domniã vasalilor, póte inchiaia pace si dechiará resboiu, càci ênsisi Sultanii asiá de onorati sînt considerati cá dñei, cu tóte aceste isi tñu de politica a nu se aratá în publicu decâtu fòrte raru, cà cu atãtu sè fia mai doriti si mai reveriti. Afara de acestia patru, si cari afara de aceea administréza lucrurile domestice, nime-neã nu are intrare la dènsii, decâtu numai în casu de estrema necesitate. Prin acestia se dau respunsurile la legatii regilor vasali, cari se lasa sè între numai spre a salutá pe Sultanulu; acestia interpretéza mandatulu Sultanului, în fine acestora este incredintia ori ce afacere si decisiune. Acést'a facultate ei o facu vëndiãria, fãra de a se compromite înainteã sierbilor sei. A intrã cineva la acest'a fãra vre-unu daru, este o nerusinare, fia acel'a strainu séu Turcu; cu unu cuvèntu, tóte recursule imperiului trecu la Sultanulu prin mânilor acestora, si fiind cà unulu fia-care dintre dènsii cu câtu este mai iubitulu de Sultanulu, cu atãtu mai

Lordulu Montalien se aflã de veri câte-va septemâni în Londra si cercetá bucurosu cas'a lui Sir Hugo. Mrs Galbraith erá o femeia placuta si plina de spiritu. Mathilda va fi dupa mórtea mumei ei ierasi o ereda avuta, si de va refusá Paulina petítulu Lordului, ar puté sè ieie pe Miss Charteris de soçiã. O féta avuta de siguru voiesce elu sè-si aléga, pentru cà iubescè aurulu pentru aur.

— O fintia palida, morbósa, — disse Leona Galbraith intrãndu în sala, — si fratele meu o numi frumósa!

— Ea a fost frumósa, — observã Lordulu Montalien, — fòrte frumósa, deca mi-aducu bine aminte. Amiculu meu Ralf Fane, carele s'a casatoritu cu Diana Hautton, erá esaltatu pentru ea într'anu timpu, pe când ea erá înca o tierana. Unele fete de siguru se facu mai urite înaintãndu în etate, si se póte cà si ea se numera între acele. Pe tóta întêmplarea inse vom avé de a suferi unele maniere de claustru, si vom audí imne de séra.

— Vino dta mâne la prãndiu si ênsu-ti sè vedi acele maniere, — disse Mrs Galbraith.

Elu primí suridièndu acea invitatiune.

Elu nu se returnã în locuinti'a sa eleganta, ci merse la Gilberts Gardens, unde isi petrecu restulu acelei nopti în modulu celu mai placutu.

tare se silește a-si conservá acea grația prin daruri diferite și rare. După mórtea acestora ereditatea nu trece la prunci, ci Sultanulu dispune de dênș'a după placu; une ori asiá de avuti sânt acești Pasi Veziri, încátu se crede că singuru dela unu asiá numitul Rustenu ar fi remasu Sultanului Soliman 80 de milióne de galbeni.

Chiar pe acestu Rustenu voiá Stefanu sè si-lu câștíge cu bani; prin acést'a credea, că va reusi sè imblândíesca mân'a Sultanului, numai de va puté saturá avariți'a lui, și va fi întaritu de principe, după dorintí'a generala a Românilor. Ci conformu pactului ce fece cu Ardelenii, acestia dusera tóte averile și sculele prețioșe, ce le aflara la Pseudo-Heraclide. Cugetându dara, că a facutu reu de ce le-a concesu, demândá ómenilor sei cari plecau în contra lui Lascu, că mai ântâiu sè persecuteze pe Ardeleni, și sè nu lase nici unulu nedespoiatu. Români implinescu cu promptitudine voi'a lui, și ajungându pe Ardelenii, cari deja fecera o cale de dóue dîle, i despóia pe toti si-i fugarescu, iér préd'a întréga o aducu lui Stefanu.

Acést'a împregiurare, fàra îndoieła fu favoritóre pentru Lascu, căci déca pe Români nu i-ar fi mișcatu poft'a de a rapí și despóia pe Transilvanieni, de siguru că n'aru fi pututu sustiné ataculu lor, cari deja erau înflacarati și încuragiati prin învingerea cea própșeta asupra lui Pseudo-Heraclide.

Lascu din întêmplare audi despre tóte cele

Despre rentornàrea Paulinei Lisle înse nu aminti Alicei nimica.

În diu'a urmatóre elu erá ântâiulu óspe în cas'a lui Sir Hugo Charteris, Mrs Galbraith îlu primí afa-bilu; și afara de ea mai erau înca dóue dame presente, una în haina de casa, pentru că Mathilda înca nu pasise în lume că dama, cealalta o fiintia înalta și subtila în o toaleta eleganta. Lordulu Montalien îndata i și facú curtenirea.

— Precum eu am fost ultimulu, carele ti-am dîsu adio, asiá sîm astadi iérasi celu d'ântâiu, carele te salutá în patri'a nóștra.

Paulina se uitá la elu, pe façi'a ei se vedíu o mâná.

— Nu dta, Mr. Carlscourt, ai fost ultimulu, carele mi-ai dîsu adio, fratele dtale a venitu după dta.

— Lord Montalien, — o corese matusí'a sa.

— Scusa-me, Mylord, celalaltu nume mi-a fost mai confidențialu.

— Numesce-me cum voiesci, dsióra; între amici vechi nu e trebuintia de ceremonía.

— Amici vechi! — rise Paulina, — și noi ne vedíuramu de trei ori în viétia.

Si cu o salutare usióra ea merse la feréstá.

Lordulu Montalien o priví.

— O fiintia palida și morbósa, — repetí elu, —

ce i se întêmplara lui Pseudo-Heraclide; precum amu vedíutu mai sus, și de si fu adusu în strêntóre mare de marimea pericolului amenintatoriu, totusi nu desperá, ci încuragiá pe osteni sè nu se téma de inimizii, cari-su ocupati cu alte afaceri, ci ordinându-se în serie dese, se nisuesce a plecă câtu mai curündu; ordinându-se apoi armat'a, începe a se retrage; și cá sè se asigureze în contra atacului inimizilor, încungiura mai tóta armat'a cu cara de munițiune, de cari aveau datin'a de a portá fórté multa cu armat'a, mai cu séma de acea parte, de unde așteptau că va irumpe inimiculu; oștenii pareau închisi în castre și asiá caletoriau siguri, că delaturara inimicului și posibilitatea de a-i puté conturbá.

Astfel caletorindu fàra că sè li se faca vre o opoșiune din partea Românilor, începura a se teme că nu cumva sè fía nascocitu români vr'o însielațiune. Acéstá îngrigire crescea în continuu și din cauza, că aveau sè se retraga prin acea padure, despre care narau, că acolo suferi Ioane Albert regele Poloniei batalí'a cea înfricosiata din partea lui Stefanu celu Mare.

Întru acea li se anunciá, că cineva taiá padurea și implú stradele de arbori mari încátu trecerea pe acolo devine imposibila. (Acestu lucru îlu îndepliniau nescari țierani séu din mandatulu lui Stefanu, séu ei de capulu lor.)

Lascu numai decátu tramite unu calaretíu

óre nu te vei fi însielatu în parere-ti, Mrs Galbraith?

— Da, da, Mylord, ea e frumósa și se numera între acele fetitíe, cari sânt mai periculóse barbatilor. Pare-mi-se, că ea s'a interesatu de fratele dtale.

Mrs Galbraith se îndepartá, că sè întimpine pe ceialalti óspeti, și Lordulu Montalien se apropiá de ferést'a, unde erá Paulina.

Ea erá o aparițiune atragatóre; façi'a ei putea sè fía ceva palida, înse ochii ei cei mari zafirici și perulu auríu i desfetau façi'a miraculosu. Cu 19 ani Paulina a pastratu destula inocentia, că sè póta pasí libera naintea fia-caruia. Ea îlu priví cu ochi deschisi, și buzele ei graira adeverulu cu o istetíme a unei copile fàra grigiá.

— Când ai fost dta, Mylord, ultim'a óra în Spekhaven? — îlu întrebá ea.

— Nainte de 8 dîle. Vrei sè mergi și dta acolo? În Priory se afla de presentu unu amicu vechiu alu dtale.

— Iér asiá unu amicu cá dta, pe carele numai de trei ori te-am vedíutu în viétia.

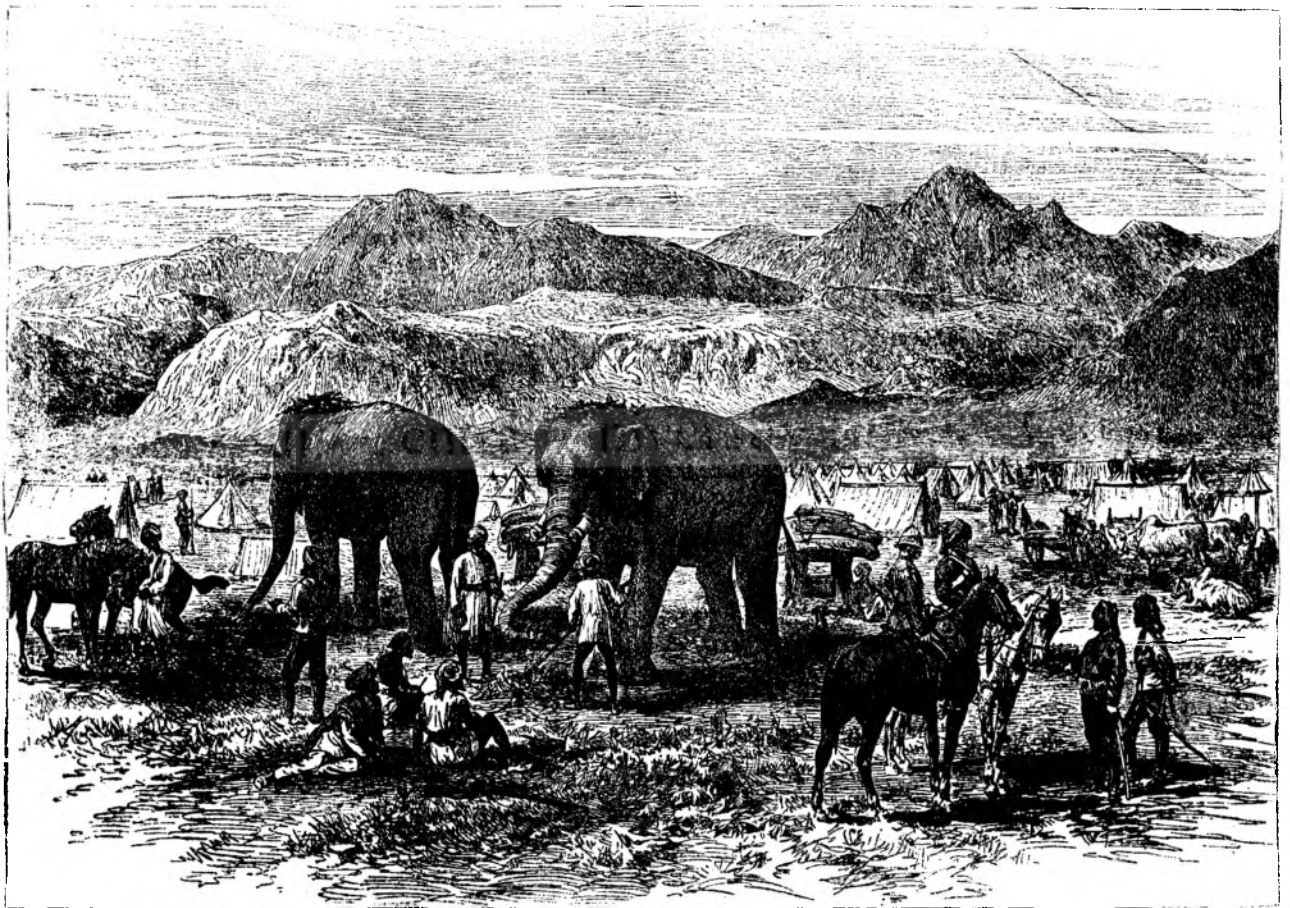
— Eu vorbescu despre Mr. Ralf Fane.

(Va urmá.)

aprigu sè spioneze starea lucrului, iér dènsulu grabesce cu armat'a pe câtu se póte, de si i împiedecá fórte multimea carelor. Calaretii intrându în padurice nu aflara nici o urma de ómeni armati, si asiá usóru imprasciara si fugarira pe lucratori, resipindu-le lucrulu, si anuciara lui Lascu. cà intrându în padure sânt în mânile sale, si cà inimicii nu fecera nici o oposiúne considerabila.

Prin asta ínse nu delaturara ingrigirea óstenilor, ci suspiúinea crescú si mai tare. Întru adevèru óstènnii cei ingrigiati si mai tre-

atacá fàra nici o ordine de batalía, fàra capitanu si fàra comanda. Afara de acea potu fi siguri cà Románii (tèranii) nu vor cutezá sè atace o armata regulata si în ordine de batalía, iér la casu când totusi aru încercá vreunu asaltu, vor fi respinsi cu usóretate, càci ei se vor aperá de dupa carale de munitiune, cari le vor sèrbí de scutu, si cà chiar si calaretii cei înarmati cu pusce (sclopesari) vor fi în stare sè respinga ataculu lor, numai sè nusi piérdá nici unulu curagiulu si virtutea de de pâna acum, si sè observedie ordinea caletó-

Tabera englesa în Afganistan.

murândi de frica, toti aru fi desperatu, càci atâta se temeau de vre-o cursa, încâtu ori încatrâu cautau li se parea, cà vedu pe pânditori cum navalescu asupra-le, si în totu momentulu se credeau încungiurati de inimici, dar Lascu sciú sè-i mai însuffetiesca puçinu prin o vorbire înfocata, si prin presentí'a sa de spiritulu.

Vediéndu fric'a óstènnilor sei, mergea pe la toti si i agraiá pe fia-care în limb'a sa propria, i îndemná si i rogá sè nu se téma de poporulu celu ignorantu, carele este indatinatu a

rindu în tacere.

Astfel încuragiá Lascu pe ai sei, alergându în tóte pârtile pe unu calu aprigu din Traci'a; dar óstènnii aveau suspiúinea cà chiar si elu ênsusi altmintrelea simtíesce si altmintrelea vorbesce, iér în fapta ar fi desperatu de ori ce stratagama în contra Románilor, si o singura sperare i mai remase : cà la casu de periclu sè scape cu fug'a, si cà curagiulu ce-lu aretá înca, are de a-lu multúmí iutimei calului seu.

(Va urmá.)

S A L O N U

Calindarului septemanei.

Dumin.	17 29	F. 28 d. R. Il Luca. a stramosi.
Luni	18 30	ss. mm. Sevast., Marcellin.
Marti	19 31	ss. mm. Bonifaciu, Ilie, Prob.
Mercuri	20 1	s. st. m. Ignatiu Teodor.
Joi	21 2	ss. mm. Iuliana, Timistocleu.
Vineri	22 3	s. m. m. Anastasia, s. m. Teofila.
Samb.	23 4	ss. 10 mm. d. Crit. c. p. Paul.

Dela Paris.

— 25 dec. —

Carnevalul înca n'a sosit, dar balurile mascate au si început. Înse pân'acuma înca nu pré au publicu. La balul Frascati din sâmbet'a trecuta abia s'au adunatu patru-dieci de masce, si cafenelele deschise tocmai acuma pe bulevarde au remasu cam slabu cercetate.

Precum se vede, sezonul nu pré bine începe. Parisul a spesitu multu pe timpul esposițiunii, deci acuma voiesce sè faca economía.

*

Vorbindu de balurile mascate, imi plesnesce prin minte unu à propos. O istoria fôrte vesela, care s'ar fi pututu petrece si în balurile mascate, si care s'a întemplantu nu de multu.

Unu episcopu din provincia s'a dusu la unu pictor, invitându-lu a-i face portretul în ornatu bisericescu. Artistul respunse, cã spre acestu scopu episcopul trebuie sè siéda înaintea lui mai de multe ori. Episcopul declarã cã va siédé bucuros. Apoi numai decãt si începú siéderele.

Dupa ce siédîu mai multe zile, episcopului i se facú urítu, si întrebã pe pictorul, déca mai este necesariu sè siéda?

— Ba, — respunse artistul, — cãci faç'ã e deja gata. Puteti sè ve 'ntóceti dar acasa, lasându aice ornatul, pe care apoi îl va îmbracã servitorul meu, cã se potu terminã portretul.

Episcopul se invoí bucuros. Se rentôrse la resiédint'ã sa din provincia, lasându-si ornatul la pictorul.

În tóte zilele urmatóre apoi servitorul îmbracã ornatul episcopului, si pictorul lucrã.

Într'un'a din díle servitorul îmbracase deja ornatul, dar pictorul nu mai viniã; așteptã, cãtu așteptã, în urma apoi i se urí de așteptatu. Atunci i plesni prin minte, cã — pâna ce va sosi stapânul seu — ar fi bine sè mérga în negutiatori'a de vinu de peste drumu, cã sè-si mai stêmpere setea.

Precum gândi, asiã si facú. Elu uitã, cã se afla într'unu ornatu episcopescu, si se duse a bé unu pocalu de vinu.

Trecatorii vediéndu pe unu episcopu într'o crisma, fure uimiti si toti se oprira. În scurtu timpu apoi se adunã unu publicu fôrte numerosu, care ridea în hohote.

Numai atunce observã bietul servitoru ce gre-siéla a facutu. Voi sè fuga. Dar nu putea. Publicul i opri calea. În urma se facú scandalu. Poliçi'a întreveni, si episcopul falsu fu petrecutu la recóre.

*

Atentatele în contra domnitorilor au devenitu asiã dese, încãtu e mirare déca se face atentatu si în contra unui particularu. Spre ilustrare, iéta nrmatórele:

Dílele trecute unu hotiu a atacatu nóptea pe unu macelaru :

— Pung'a séu viéti'a!

Macelarul înse nu se spariã, ci apucându pe hotiu de gátu, i díse:

— Ticalosule! Celu puçin de ai fi dísu : „Pung'a séu viéti'a, majestate!“

*

Contele H. are de cãtu-va timpu în serviciu unu negru.

La câte-va zile dupa întrarea sa în serviciu, negrul merse la stapânul seu si isi cerú niște bani, cãci are díua onomastica.

Contele i dadú 5 franci.

La optu zile servitorul vini de nou, si își cerú iérasu bani, pentru cã-si serbéza díu'a onomastica.

— Strengarule! — díse contele. Vrei sè me in-sieli. De câte ori ai într'unu anu díua onomastica?

— De cinci-dieci si dóue de ori.

— De cinci-dieci si dóue de ori? Dar, la dracu, cum te chiama?

— Vineri, dle conte.

Gaston.

Tabera englesa în Afganistan.

— La ilustrațiunea de pe pag. 69. —

Resboiul engleso-afgan a întratu într'unu stadiu nou. Scirile mci nóue anuncia, cã Sir Ali, emirul afganilor, în urmarea continuelor perderi, si-a perdutu cu totul autoritatea, soldatii lui desertéza.

Iér o depesia spune, cã Sir Ali a si fugitu din Cabul la Turchestan, în braciele rusilor. Iacob chan, fiul emirului, s'a liberatu si a fost lasatu în Cabul. Elu a primitu domni'a.

Ce va urmã acuma, nu se scie. Atãta înse se póte presupune, cã bietul emir Sir Ali nu se va mai rentôrce pe tronul.

Englesii au norocu în acésta espedițiune. Greutãtãle de învinsu au fost mari si multe; terenul nefavorabilu, lips'a de comunicațiune, încãtu fu necesariu sè întrebuinteze chiar si elefanti, tóte au înmultitu greutãtãle. Dar ei au fost bine pregatiti.

Literatura si arti.

Tradițiuni poporale române. Sub acestu titlu a publicatu dl S. Fl. Marianu la Sibíu o brosiura de 64 pagine, care contíne 5 tradițiuni ale poporului românú din Bucovina, mai tóte despre Stefanu-celu-Mare. Dl Marian, care aduna si studiéza cu atãta zelu poesi'a nóstra poporala, a facutu unu bunu serviciu literaturei națiionale prin publicarea acestor tradițiuni; de aceea dorimu sè apara cãtu mai curéndu si brosiurele urmatóre. Acést'a se afla de vëndiare la Sibíu, în tipografi'a eredu lui Closius, pretíul 40 cr.

Limb'a florilor, de amoru si amiciçiã. Cadou pentru toaletã, dedicatu junilor si junelor, de C. Florescu. Acesta e titlul unei dragalasie brosiuri, care a aparutu de curéndu, si care de siguru va fi bine primita de junimea nóstra. Pretíul brosiatu 20 cr., car-

tonatu 30 cr., legatu 50 cr. Se afla de vândiare în Sibiu la eredeala lui Closius.

Dn'a Paulina Montalbani (Anghelescu,) artista româna, care a debutatu cu multu succésu pe mai multe scene din Europ'a, cá prima cântarétia, a sositu la Bucuresci, unde voiesce sè deie o serata musicala, spre a se face cunoscuta compatriotilor dsale.

Di M. Pascaly în iern'a acést'a a parasitu teatrul naționalu din Bucuresci, si a mersu sè jóce la Iasi. Inse nici acolo n'are norocu, fiindu cá e slabu încuragiatu, iér primari'a i-a retrasu mic'a subvențiune ce-i acordase. În urmarea acesteia dl Pascaly si-a propusu sè jóce în orasie provinciale.

Di Ioanu Tuducescu, zelosul învetiatoru din Lipova, a scosu de sub tipariu unu opu nou intitulatu : „Esserciție intuitive“, manualu pentru iavetia-torii școlilor poporale române. Pretiul 50 cr.

În Florentia se publica în acestu momentu, sub direcțiunea dlui De Gubernatis, unu mare dicționaru alu literaturii contemporane : „Dizionario biografico della litteratura contemporanea“, cuprindîndu, între celelalte, 50 de notiție biografice despre scriitori români în viétia, dintre cari cinci vor fi însotite de portrete, si anume : A. S. R. Dóm'n'a Elisabeta, Dora d'Istria, D. V. Alesandri, D. M. Cogalnicénu si D. B. P. Hașdeu.

La Táboorszky si Parsch în Budapesta au aparutu urmatórele piese musicale : „Canape-marsch-polka“, de M. Rosenzweig, pretiul 60 cr., — „Népszinházi dalok folytatása“, de E. Erkel, 12 cântece poporale magiare, pretiul 1 fl., — „Soldosné által ujabban énekelt 6 kedvelt dal“, de Németh János, pr. 80 cr., — „Emblèmes“, valsu de F. Fahrbach jr, pr. 80 cr., — „Mes adieux à la Hongrie“, marsiu, de același, pretiul 60 cr., — „Mollináry-baka nóta“, de Huber Sándor, pr. 60 cr., — „1877-ki jogász csárdás“, de Rác Pál, pr. 60 cr., — „A piros bugyellária“ népszimű összes dalai, pr. 1 fl., — „Négy kedvelt népdal“, de Huber Sándor, pr. 80 cr.

Biserica si scola.

Sinodul bisericescu al României, convocat de curêndu, are sè se ocupe de mai multe cestiuni importante. Un'a din aceste privesce reformarea costumului preotiescu; alt'a, si între tóte cea mai importanta, este aceea de a se tipari cărțile bisericesci cu litere latine si a se înlocui, cu acésta ocaziune, câteva expresiuni pré învechite si reu sunatóre, cu altele mai românesci.

Sântire de biserică. În 7 nov., diu'a de S. Medru, s'a întemplatu în părțile satmarene, precum ni se scrie d'acolo cam târdioru, o serbatóre rara, adeca sântirea solemnă a nóuei biserici de pétra din Veremortu. Archidiaconulu districtualu Rds. D. Ciriacu Barbulu cu 11 protopopi si preoti asistenti indeplini sânt'a funcțiune, iéra predic'a ocaziunala o-a tinutu Rds. D. Iustinu Popfiu, cunoscutulu nostru oratoru bisericescu, carele din întemplantare venise spre cercetarea fratelui seu în Lipova.

Societati si institute.

Casin'a româna din Oravitia își va tiné adunarea generala de estu anu în 26 decemvre st. vechiu (7 ianuaru st. nou) a. c. la 3 óre dupa amédi în propriele

sale localități, la care avemu onóre pe toti p. t. domni membrii în- si esterni a-i învitá. Oravitia, din siedi-ti'a comitetului casinei rom. tinuta în 8 decemvre st. n. 1878. G. Bogdanu notariu. B. Munteanu presied.

Din Brasiovn se scrie, cá „Asociațiunea românilor pentru spriginirea învetiaceilor si sodalilor români meseriasi“ va tiné adunarea sa generala la 17/29 dec. Presiedintele e dl B. Baiulescu, notaru dl dr. Ioanu Bozoceanu.

Societatea de asigurare „Dacia“ din Bucuresci a câstigatu dílele trecute — precum afla „Pres-sa“ — aprópe 200,000 franci, din o asigurare de viétia facuta de d. comite Potochi din Paris, care a muritu nu de multu.

Ce e nou ?

Logodirea principelui de coróna. Unu diuaru din München împartasiesce din isvoru siguru, cá principela de coróna Rudolf în curêndu se va logodi cu principessa Matilda, fic'a mai mare a principelui George de Sacsoni'a.

Decorarea damelor a causatu óresi-care revolu-tiune în unele cercuri ale damelor din Români'a. Mai multe dómne, cari asemene au facutu merite alinându suferintiele ostasilor, si totusi n'au primitu decora-țiune, au reclamatu la ministeriul afacerilor straine. Acésta reclamațiune este destul de curiósă, înse si ministeriul este galantu, si grabesce a face cunoscutu, cá în curêndu va publicá si a dóu'a lista de dame decorate.

Princess'a Alina Florescu n. Stirbeiu a refusatu crucea „Elisabeta“, adressându ministrului o epistola, din care scótemu aceste : „Dle ministru ! Nascuta si crescuta în simtíminte curatu românesci, n'am crediutu si nu credu cá în tíer'a nóstra împline-rii unei datorii trebeu brevetata. Cá comemorație, dle ministru, lasati-mi numai satisfacti'a ce dá consci-enti'a datoriei împlinite.“

Improprietarea însuratieilor în Români'a urméza nentreruptu. În districtul Roman s'a înfintiatu urmatórele comune pe mosiile statului : Carol I, Elisabeta Dómna, Bratenu, Roșiorii, Alesandri, Negri, Cuza, Cogalniceanu.

Din Dobrogea. S'a înfintiatu unu consiliu permanentu de resboiu cu resiediți'a la Tulcea, a carui jurisdicțiune se va întinde peste tóta Români'a transdanubiana; recursurile contra sentințielor acestui tribunalu se vor judecă la Bucuresci. — „L'Orient“ afla din Tulcea, cá s'ar fi facutu o statistica aproximativa a populațiunii Dobrogei, care ar fi de 117,850 locuitori. — Ministrul instrucțiunii publice va tramite — precum scrie „Rom. Lib.“ — unu delegatu, care sè cerceteze starea în care se afla învetiamintul în Dobrogea. — Diuarele straine scriu, cá trupele coman-date de gener. Anghelescu aru fi avutu o cîocnire cu bulgarii, si cá unu bulgaru ar fi muritu, iér altul s'ar fi ranitu.

O frumósă serbare românesca s'a facutu în 17 nov. în comun'a Ortelecu din Selagiu, cu ocaziunea sântirii bisericii renovate. Binemeritul vicariu, Rds. D. Alimpiu Barbolovicu indeplini actul de sântire, tinêndu cu cunoscut'a-i elocinția si o cuvântare aco-modata, fórte reusita. Óspetii adunati se întrunira apoi la mész'a ospitala a dlui protopopu si parocu localu, Teodoru Popu, carele dimpreuna cu onorabil'a-i

dómna soția au datu o noua proba de amabilitatea lor. Dupa prândiu s'a încinsu unu jocu fôrte cordialu. Vom însemná dintre damele presinte pe urmatórele : Maria Popu (dn'a casei), Maria Barboloviciu, (neosi'a ardéléna soția a dlui vicariu,) Iulia Popu, Maria Orosu, Eleonora Nichita, Amalia Popu, Iuliana Andreiu, Maria Popu, Ana Oprisiu, Veronica Prodanu, Iulia Unguru, Iulia Gherasimu, Nina Popu. Petrece-rea durá pâna târdîu.

Cunun'ă ficeii regelui danesu. Din Copenhaga se scrie, cu datul 21 dec., că în acea di s'a severitu acolo cunun'ă principelui de Cumberland cu principess'a Thyra, fic'ă regelui danesu. Cetitórele nôtstre de siguru își vor aduce aminte, că si principele Napoleon (Lulu) a voit s'ia de soția pe principess'a Thyra; diuarele au scrisu, că elu a si logodit'o. Precum se vede acuma, scirea aceea a fost falsa; séu bietul Lulu a capetatu — corfa.

Prinsii turci din Români'a s'au tramisu deja toti acasa. În privinti'a repatriării lor s'a încheiatu o convențiune între Români'a si Turci'a. Cu acésta oca-siune făcându-se socoteli despre cheltuelile produse de acei prinsi, s'a adevéritu că Români'a are s' capete dela luarea acelor prinsi pâna la încetarea ostilitătilor 1.423,482 lei, iér de atunci pâna la 1/13 dec. când s'a predatu prinsii turci la Galati, 560,000 lei. Turcii vor platí acésta suma în mai multe rate.

Regin'ă voia s' petreca iérn'ă acést'ă în Anglia, înse planul acést'ă anevoie se va realizá. De ocamdata caletori'a s'a amânatu. Caus'ă este doliul reginei de Angli'a, care nu de multu si-a perdutu fic'ă, principess'a Alice, soți'a principelui de Hessen.

O interesanta serata româna, cu declamațiuni si musica, s'a tînutu la Sibiu în ajunulu serbatórei St. Andreiu. Acésta serata s'a arangiatu de cătra Societatea „Andriu Siaguna“ a teologilor gr. or. de acolo, în onórea memoriei marelui arhieru, a carui nume il pórtá si societatea. Serbarea a reesitu fôrte bine. Unu publicu destinsu a asistatu la acésta festi-vitate. Dintre damele presinte se amintescu dómnele : Maria Roșca, Constantia Dunca-Schianu, A. Stoica, Iozefina Racuciu, Ermina Pacurararu, Mateiu.

Unu casu misteriosu ocupa poporațiunea din Alba-Iulia. În pivniti'a unei case, care apartîne casei de economía (Sparkassa,) s'a descoperitu de curenđu cadavrul unei fete frumóse, blondine. Cadavrul zace deja de 5 luni acolo. Nenorocit'ă fêta a sositu atunce cu trenul dela Arad, la gara a fost așteptata de cutare Ioan Binder, care a condusu-o în cas'ă aceea. Pe capatîn'ă cadavrului s'au descoperitu lovituri mortale. Binder fu arestatu. În locuint'ă lui — căci nu mai siede în cas'ă aceea — s'au gasitu niște elegante imbracaminte femeiesci.

Din strainetate. Adunarea reprezentativa a Bulgariei se va aduná în Têrnova la 6 jan., spre a elaborá o constituțiune si a alege domnitorul. — În Grünwald la Gablentz a arsu cas'ă unui mesariu si în casu 6 ómeni.

Flamur'ă lui Hymen.

Di Filip Apostolescu, institutoru în Macedoni'a, în septemân'ă trecuta s'a cununatu la Bucuresci,

cu domnisiór'ă Agatia Georgescu, asemenea învetiátore-sa de fete. Di V. A. Urechia dimpreuna cu amabili-a-i fiica au figuratu cá nasi la acésta ceremonía.

Suvenirea mortilor.

Ioanu de Popa-Radu, oficialu la directiunea finantiala din Sibiu, a repausatu la 19 dec., în etate de 48 ani. Ílu gelesce soți'a sa Sofia, copíii Victoria, Alfons si Eugeniu, surorile Bucura, Anna, Rafira, Teresia, frate-seu Aron si alti consângeni.

Au muritu în strainetate: *Carol Gutzkoff,* unul din cei mai binecunoscuti poeti si autori dramatici germani. — *Principess'a Alice,* soți'a principelui de Hessen; mórtea ei a fost fôrte tragica : își sarutá fic'ă ce zacea (si muri) în diferitis, apoi capetá si ea ból'ă acést'ă, si muri si ea.

Invitare la prenumeratiune.

„Familia“ mai întâiu de tóte este si voiesce s' fia unu organu alu vietii sociale române.

Prin articoli de fondu, prin conversári usóre, prin corespundintie si sciri din tóte partile locuite de Români, ea va nisui atâtu întru a conlucrá la întemeiarea acelei vietii sociale, câtu si întru a fi o represintanta fidela a ei.

Afara de viet'ă sociala româna, mișcarea literaria si artistica naționala se va oglindá cu fidelitate pe colónele „Familiei.“ Dar nu vom negligá nici alte împartesiri din tíera si din strainetate; avemu corespundinti nu numai în principalele orasie dela noi, dar si din Bucuresci, Iasi, Viena, Paris, Berlin etc. Astfel cetitorii nostrii vor fi totu-de-una în curentul tuturor scriilor.

Partea beletristica si enciclopedica, cu ajutorul numerosilor nostri colaboratori, va fi si în viitoru la înnaltímea literaturii naționale. Mai multe novele, piese teatrale, poesii, originale si traduse, unu romanu originalu si altul tradusu, precum si o multíme de articoli instructivi, stau gata de tiparu în cartónele redacțiunii.

Ilustratiuni vom publicá în fia-care septemâna odata, în numărul de duminica.

Pretíul de prenumeratiune remâne celu însemnatu în fruntea foii.

Favoruri pentru abonantii nostrii. Abonantii „Familiei“ isi potu procurá dela noi cu pretiuri fôrte scadiute urmatórele opere de subscrisul : „Sclavulu Amоруlui“, romanu în 3 tomuri, cu 1 fl. 50 cr. (pentru altii 3 fl.) — „Ranele Națiunii“, romanu, 3 tomuri, 1 fl. 50 cr., (pentru altii 3 fl.) — „Novele“, 3 tomuri, 1 fl. 50 cr., (pentru altii 3 fl.) — „Poesii“, 50 cr., (pentru altii 1 fl.) — „Mirésa pentru mirésa“, comediá în 3 acte, 40 cr. — „De unde nu este rentórcere“, romanu tradusu de T. Budu, 50 cr., (pentru altii.)

Observámu totu odata, că alte scrieri, afara de aceste, nu avemu de vândiare.

Colectantii vor primí de la 4 esemplare, unul gratis.

Proprietaru, redactoru respundietoru si editoru : IOS.FU VULCANU.

Cu tipariulu lui Al. Zamara Kocsi in Pest'ă. 1878. Calea tíerei nr. 10